

[O. Mathiasen.]

sig næsten alle biskoppers velsignelse af dette lovforslag, så mon man ikke tør gå ud fra, at en flytning af store bededag også kunne få biskoppernes — måske endda samtlige biskoppers — tilslutning? Det er jo ikke noget særlig revolutionerende forslag, og ukristeligt kan det i alt fald ikke være.

Jeg ved i øvrigt ikke, om det er et spørgsmål, der hører under den højtærede justitsminister — det angår måske snarere den højtærede kirkeminister — men jeg henstiller, at man søger at nå til en afklaring af dette spørgsmål, således at flytningen af store bededag kunne blive virkeliggjort.

Bækgaard: Der kan nok sættes et spørgsmålstegn ved, om ikke det lovforslag, som vi nu debatterer, burde hedde forslag til forlystelseslov i stedet for forslag til helligdagslov.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at det forbud mod visse beskæftigelser og møder, som findes i den gældende lov, ikke er medtaget her, så forslaget er kun et reglement for de tider, hvor offentlige forlystelser ikke må finde sted.

Man kan så give sig til at spekulere over, om den foreslåede lempelse af lovgivningen på dette område er i overensstemmelse med den udvikling, vort samfund befinder sig i ikke mindst for øjeblikket. For nogen tid siden gennemførte flertallet i det høje ting en omsætningsafgift, som skulle sætte forbruget ned — at det ikke blev resultatet, er vel efterhånden blevet klart for os alle sammen — og nu skal der altså gennemføres et lovforslag, der, hvis det vedtages, åbner større adgang til offentlige forlystelser og som følge deraf vil betyde større forbrug. Det rimer ikke rigtigt.

I mit parti er vi også betænkelige ved lovforslagets imødekommenhed over det rastløse jag, som vender folk fra hjemmenes stilhed og fællesskab. Vi havde hellere set et initiativ, som fremmede ro. I denne forbindelse må jeg måske have lov til at henstille til alle arrangører af offentlige arrangementer — det være sig af sportslig, kulturel eller politisk art — at lade disse afholde om lørdagen, som jo til dels er fridag. Der er mange ikke mindst inden for sports-

verdenen, som har hver søndag optaget, og for de familiemedlemmer, der skal blive hjemme, kan dette ofte virke som en belastning, der gør det vanskeligt at bevare og fremme sammenholdet. Vi må huske på, at søn- og helligdage gerne skulle være noget andet end en slags månedsløve for voksne, og det bør heller ikke glemmes, at der må være dage, hvor man tænker på andet end netop arbejde og forlystelser.

Man har bl. a. begrundet lovforslagets fremsættelse med, at den nugældende lov er gennemhullet af undtagelser. Deroverfor må jeg sige, at det skyldes jo ikke loven, men myndighederne.

Jeg har intet at bemærke vedrørende lovforslagets § 1; den er kortfattet og forståelig. § 2, stk. 1, 1), er derimod efter min formening uklare, og dette punkt vil jeg gerne foreslå affattet således: på juledag, skærtorsdag, langfredag, 1. påskedag og 1. pinsedag efter kl. 6 og juleaftensdag efter kl. 16. Jeg vil nemlig gerne minde om, at det, der ligger til grund for skærtorsdag, er indstiftelsen af den hellige nadver, og derfor synes jeg ikke, man uden videre kan undervurdere, at der er mange mennesker, som knytter særlig højtidelige tanker netop til skærtorsdag aften.

At påskelørdag foreslås ligestillet med hverdage, kan der måske være nogen begrundelse for; for når folk er revet med af tidens rastløse jag — og jeg mener som sagt, at dette lovforslag, hvis det vedtages, vil sætte yderligere fart i jaget — er det nok for meget forlangt, at der skal være forlystelsesforbud 3-4 dage i træk.

Af det, jeg har sagt, fremgår det, at vi i vort parti er betænkelige ved, at der gives tilladelse til udvidelse af tidspunktet for offentlige forlystelser bl. a. på almindelige søn- og helligdage, således at de må begynde kl. 14 i stedet for som nu kl. 16. Da der, så vidt jeg ved, ikke engang foreligger noget ønske fra forlystelsesbranchen eller andre — ud over den henvendelse til tingets medlemmer fra Humanistisk Samfund, som vi har modtaget i dag — om forlænget arbejdstid, synes jeg, det må være det kommende udvalgs opgave bl. a. at undersøge dette spørgsmål, selv om jeg naturligvis ikke mener, at forlystelsesbranchen skal have nogen som helst indflydelse på lovgivningen.